

Домче

Домске новине број 16

Мај, 2022.

НАШИ НА ДОМИЈАДИ

РЕДОСЛЕД ДОМСКИХ ДОГАЂАЈА

ШКОЛСКА 2021/22. ГОДИНА

31. август

Са маском ил' без ње, брига нас. Опет смо у домском дво-ришту на новом терену. Према прописаној процедури и ранг-листи распоредисмо се по собама. Преплавише нас малци- прваци. По свему судећи, добри су ђаци.

Септембар

Прва ноћ протекла је у најбољем реду. Верујте нам, није шала, једва смо чекали почетак школске године. Неуобичајено, зар не? А можда смо једва чекали сусрет са старим другарима. Због неких радова у дому (знате, где се ради ту се и гради), дечаки су имали прилику да након повечерја иду у ноћну шетњу до купатила ван спаваона, док је Стефан имао посебну жељу, да се окупа у женском купатилу уз оправдање да му је на мејл стигло одобрење из Министарства. Мајдак и министар. Звучно. Пун терен, пуна сала, пријатне вечери, па нас тако и васпитачи пријатно изненадише и частише нас продужетком од пола сата. У десет у кревет. Да ви само знате колико је драгоцено и то мало! Друге недеље септембра испред учионице ред, борба за место и столице које нас греју. Сви се суздржавамо да се из било ког разлога не накашљемо, у супротном идемо на тестирање. Опет, на радију се врти „Корона не посустаје“ и нашој срећи дође крај, а ми одосмо на учење онлајн.

Октобар

Почетком октобра вратили смо се у дом. Сви здрави и спремни за наставу. У дому свашта ново. Коста, можда један од најстрожих професора, преслишава Јовану: „Мораш то мало боље да научиш!“ Ученици су у биоскопу одгледали филм „Тома“. На основу реакција на филм доносили су се закључци о особинама оних који су га гледали. Било је песме и музике, па и стављања новца на хармонику кад нам Димитрије погоди песму. Васпитачица нас је јурила са штафелајем, четкицама и телефонском камером не би ли искористила лепо време и забележила тренутке када смо ретко добри. „Па, чекајте да скинемо сламчице и чарапе са главе“. То је најбољи начин да дођете до савршених локни. Катарина и Иван су главни кувари на манифестацији „Михољски сусрети села“, кувају јагњећу чорбу. Они кад закувају и запрже... Нисмо позвани, али уз њих смо, као да јесмо. Била је преукусна. Срећко је прославио Св. Луку, имао је око осамдесетак гостију и још нас десетак у дому трећег дана. Лепо нас је почастио печењем послуженим на прозору. Усрећује нас наш Срећко.

Новембар

Ишли смо на позоришну представу „Звездани кабаре“, што је инспирисало Јану да напише оглас да тражи доброг мужа. Оглас можете наћи на наредним страницама, па ако има заинтересованих момака, јавите се. Време је да се озбиљно позабавимо школским обавезама. Ближи нам се тромесечје. Оцене нам нису лоше, да не кажемо само лоше. Па, како да учимо кад су пред нама спортски дани, свако вече понека утакмица. У малој учионици навијамо пуним срцем за Србију. Посетили смо позоришну представу под називом „Чу ја љубоморан“. У дому нам је промовисана једна борилачка вештина, џиу-џица, са жељом да нас мотивишу да се бавимо спортским активностима. Док је Бојана Ђ. спавала, уморна од праксе, Николина, Анђела, Бојана Б, Рајко, Бојан, Милан и други уз песме „Узалуд питаш“ и „Буђав лебац“, очистисмо домско двориште и припремисмо га за први снег.

Децембар

На почетку децембра, наши домци Ивана и Мирољуб поводом обележавања Међународног дана деце са инвалидитетом учествовали су на промоцији збирке песама и ликовних радова читајући песме Тамаре Вишњић. Анастасији и Јелени под хитно треба неки посао у слободно време, а немају га много. Учење филозофије на вечерњем учењу, по Маријанином мишљењу, заиста је бесмислено. „Земља се окреће и у ствари се не окреће.“ Јадна Мара, учи, а не зна ни сама шта учи. Били смо на представи „Е да ли ће ико“. По нашем стручном, критичком мишљењу, ништа посебно. У дому је почео турнир у стоном-тенису. Групе навијача бодриле су наше стонотенисере: Павла, Маријану, Анђелу, Јовану, Милоша, Косту и друге. Ове године интересовање је било велико, па смо одиграли више од сто партија. А с друге стране, осмишљавао се дочек Нове године. Иако су нам очекивања никаква и знамо да ће бити досадно, идемо.

Јануар

По мало измењеном распореду зимског распуста, крајем јануара вратисмо се нашем дому у стрепњи да нас не пребаце на онлајн наставу. Стање је алармантно! Прва недеља у дому након распуста била је посвећена посети кафе Центра, Максију, Дису и омиљеном нам Пепку.

Фебруар

Није нама учење мучење! Нарочито када нам васпитачи дају потврдан одговор на питање: „Можемо ли да учимо у соби, јер немамо шта да учимо?“ Пуно захтева имамо о чему често дискутујемо не бисмо ли на моменат скратили домски час. Мики се бори за одобрење да повремено посећује девојчице у собама, жели да негује другарство и пријатељске односе, једноставно жели приватност. Јелена, Бојана и Јана траже индукциону плочу. Охлади им се чај док га пренесу до доњег дома, а и клизаво је. Филип хоће да се помери час учења да почне у десет, као и време повечерја. Што би рекао васпитач: „Размотрићемо!“ У току је конкурс за избор најлепше љубавне песме. Лако је Кости, заљубљен је, Боже ме опрости. А код Ане нови домац, другачији од свих других. Наравно уз претходно одобрење васпитача, у собу се уселио панда Зоран. Штета што Шипетић не пише песме. Уморили смо се, што се нас тиче може један мини- распуст.

Март

У Дому културе, на осмомартовском концерту, поред познатих певача Гоце, Биље и Аца атмосферу је направила наша куварица Љилга и, наравно, ми. У школи смо добри, али на часовима учења још бољи, напредујемо прелазећи ниво по ниво. Изненада, Мирољуб упита васпитачицу: „Васпитачице, знате ли шта постаје ђак када га прегази трактор са плугом?“ „Не знам Драгојловићу“, одговори. „Па узоран ђак.“ Добио је задатак да до краја часа напише десетак вицева. Написао је само један, баш овај који је испричао, па га званично проглашавамо вицом месеца марта. Изненада, домом је одјекнула вест, да ће се након две године коначно одржати Домијада. Ужурбано почињемо са озбиљним припремама. Прво такмичење најављено је за крај месеца. Након квалитетних тренинга малог фудбала дечаци и девојчице и најбољи шахисти запутише се у Краљево. Стижу лепе вести, девојчице су освојиле треће место. Шахисти Милош, Стефан и Петар, четврто. Браво!!! Хвала за палачинке, које смо добили заслугом фудбалерки. Част куварица. Ништа нам друго не преостаје него да пожелимо срећу нашим стонотенисерима у такмичењу које ће се одржати почетком априла.

Април

„Сија Сунце као злато, сви у напад само храбро...“ А месец? Па, април, месец шале, а ми ко из шале освојисмо награде на регионалној Домијади одржаној у Трстенику. Маријана, Јована и Анђела обогатише наш дом златним пехаром и дипломама; Маријанином за освојено друго место и Пајовом, Мајдаковом и Костином за освојено треће место. Настављамо такмичење у Београду у наредном месецу. Док теку припреме стонотенисера, остатак дома се припрема за представу „Весело девојачко вече“. Тако нам бијаше. Није лоше ни у школи... ко воли.

НЕКЕ ДОМСКЕ АКТИВНОСТИ

Турнир у стонотенису

И ове године у месецу децембру организован је турнир у стонотенису у две конкуренције, дечаки и девојкице. За турнир се пријавио 21 ученик, 14 дечака и 7 девојкица. Победници турнира су се борили за директан пласман и учешће на Домијади, као и награде које ће им бити уручене на домској слави. У конкуренцији девојкица, треће место освојила је ученица прве године Јована Раичевић, друго место ученица друге године Анђела Коларевић и прво место прошлогодишња победница домског турнира ученица Маријана Јелић. У мушкој конкуренцији, треће место освојио је ученик треће године Стефан Вуковић, друго место ученик друге године Коста Ђурашевић, а као и прошле године прво место освојио је четвртак Павле Дуканац. Свим победницима домског турнира желимо пуно среће и успеха на међудомском такмичењу.

Упитник о адаптираности и задовољности ученика боравком у дому

Као и претходних десетак година, и ове школске године почетком другог полугодишта вршили смо анкету међу ученицима нашег дома о брзини адаптације на домске услове живота и рада и о задовољности ученика боравком у дому. Први део анкете који се односио на адаптацију попуњавали су само ученици који први пут станују у дому, а остали део анкете и сви ученици, оба пола све три васпитне групе. Анкету је радило 64 ученика од њих 67 колико се налази у дому на смештају, а оцене које су ученици давали на постављена питања о условима живота и рада у дому су више него добре. Упитник се састојао од девет питања, на која су ученици одговарали или оценом од један до пет или заокруживањем одговарајућег понуђеног одговора или уписивањем примедбе, замерке, односно похвале на рачун дома, запослених и услова живота и рада.

1. На питање којом су се брзином навикли на домски живот од пет понуђених одговора у распону од „навикли смо се одмах, брзо и лако”, па до „нисмо се још увек навикли”, просечна оцена првака била је 4,81 што је и највиша оцена од када се прави ово анкетаирање. Квалитет смештаја оцењен је веома добром просечном оценом од 3,89;

2. Квалитет исхране, као и обично и ове године добио је најнижу, али задовољавајућу оцену 3,89;

3. Оцена квалитета културно-забавног и спортско-рекреативног живота у дому била је одличан 4,51.

4. Квалитет рада васпитача са ученицима, ученици су оценили просечном оценом 4,43 што је највиша оцена у последњих пет година;

5. Остали запослени, са којима ученици имају мање непосредног контакта, оцењени су као и обично високом просечном оценом 4,75;

6. Укупан квалитет живота и рада у дому ученици су оценили такође високом просечном оценом 4,48;

7. Највише примедби ученици су имали у разним варијацијама на исхрану у дому, чак њих 29. На поједине другове и другарице, њих 23. Примедбе на друге сегменте домског живота биле су изражене у једноцифреним бројевима;

8. Када је реч о похвалама и задовољностима домским животом, највише позитивних одређења ученици су имали према „домском друштву“ (41 ученик), затим према начину на који васпитачи раде са њима (33 ученика), потом њих 23 посебно су истакли квалитет смештаја; 20 ученика је похвалило спортски и културни живот, 14 је истакло да им посебно одговара могућност да уче и развијају се, а 10 њих је похвалило и услове за одмор које имају у дому.

АНКЕТА О ДРУШТВЕНИМ МРЕЖАМА

У нашем Дому у оквиру педагошких активности и са циљем да се анализира како се ученици сналазе у времену дигиталне технологије које са собом носи и одређену врсту ризика, спроведена је Анкета о употреби и злоупотреби друштвених мрежа. Анкету су попунила 43 домца, 13 дечака и 30 девојчица, прве, друге, треће и четврте године средње школе. Резултате анкете и питања која је садржала можете погледати у наставку.

Да ли запостављаш школске обавезе због коришћења интернета?

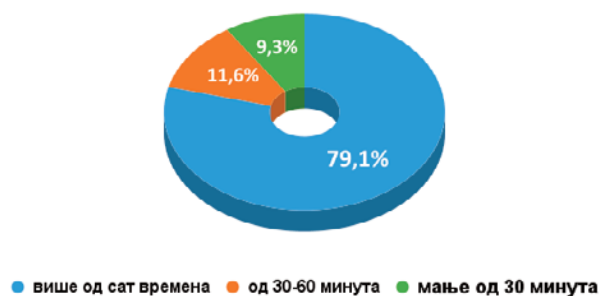
Пол:

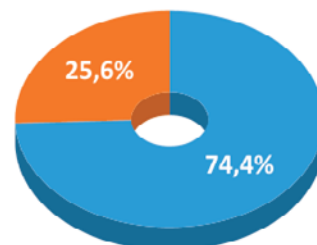
Похађам:

Колико времена у току дана проводиш на интернету?

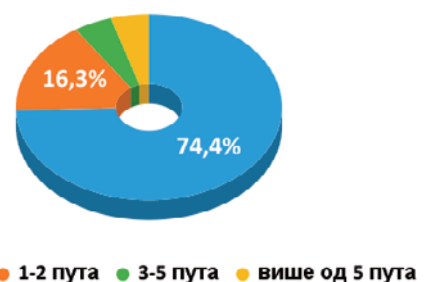
Због чега користиш интернет?

Време на интернету проводим

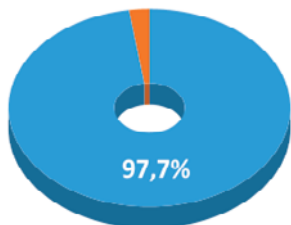

Комуницирао/ла сам путем чета са особама које не познајем

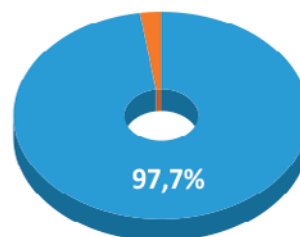

Претварао/ла сам се да сам нека друга особа (другог узраста, пола, интересовања и сл.)

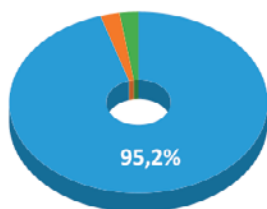
● никада ● 1-2 пута

Прихватио/ла сам састанак са особама које сам упознао/ла преко интернета

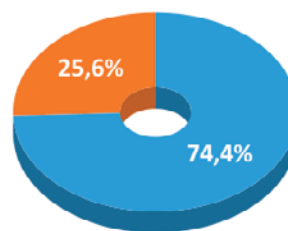
● никада ● 1-2 пута

Јавно (на друштвеној мрежи, форуму, блогу и сл.) коментарисао/ла сам неког на начин који га/је може повредити

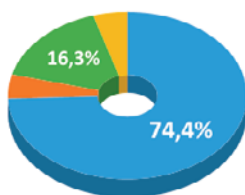
● никада ● 3-5 пута ● 1-2 пута

Да ли си чуо/ла или видео/ла на интернету да је неко од твојих другова или другарица трпео неке од облика дигиталног узнемиравања?

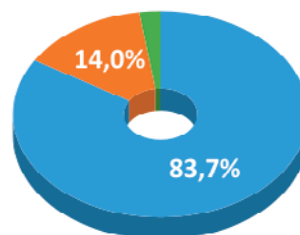
● не ● да

Примио/ла сам поруке непријатне садржине и о томе сам обавестио/ла

● нисам примио/ла поруке непријатне садржине
● ником нисам пријавио/ла ● родитеље ● пријатеља

Да ли сте довољно информисани о дигиталном насиљу?

● добро сам упознат/а ● врло мало ● нисам

Истраживање о употреби друштвених мрежа показало је да сви испитаници користе исте и да своје личне податке (име и презиме, адресу, број телефона и друге) не деле са непознатим особама. Можемо закључити да су ученици добро упознати са појмом електронског насиља и шта оно подрзумева, као и са последицама било да га трпе, врше или су сведоци дигитално насиља.

ДОМСКО СТВАРАЛАШТВО

Јесен је - „боје, мириси и звуци разговоре воде“

Пролазе лепа летњи дани, дани пуни тоpline, али и пријатне вечерње и ноћне хладовине. Дан је за даном све краћи. Ако се осврнемо уназад, или погледамо на календару све протекле дане, па и месеце, неминовно је, да је јесен на прагу. Не мења се само природа. Не најављују јесен само боје и звуци, него и неко чудно расположење које нам се увуче под кожу. Јесен је годишње доба које, по мени, доноси осећаје туге и хладноћу. Јесен односи све што је лепо, зелено и мирисно. Јесен се често поистовећује са најтужнијим симболима. Није све тако мрачно, суморно и црно. Јесен може бити и те како лепа. Важно је како ми доживљавамо све то. Наше расположење има кључну улогу у томе. Верујте ми на реч. Јесен може бити највеселије и најзабавније годишње доба.

У сваком годишњем добу може се наћи одређена лепота. Природа је на посебан начин лепа током целе године. Сваки део године може бити изузетно леп и чаробан само ако смо спремни да видимо ту лепоту. Јесен. Посматрам јесен и видим слику коју не би могли да насликају ни најбољи сликари света. Оно што они не би могли јесен је успела, јер она је највећа уметница свих времена. Какве су то само боје, као из бајке. Дрвеће је скинуло своје зелене хаљине и обукло предивне хаљине разних боја. Када погледам крошње изгледају као неке даме обучене у најквалитетнијој свили, а оне онако важне стоје усправно чак и на ситној јесењој киши и првом мразу. Њих ништа не може да натера да погну своје главе. Оне знају колико су лепе. У тим дивним крошњама дугиних боја још увек извирују малени врапчићи.

Они су остали да уживају у јесењој лепоти, нису отишли у топлије крајеве. Зелена трава је постала један шарени прекривач различитих боја. Сама чињеница да дан постаје све краћи додатно отежава сву ту причу и човек из корена мора да мења своје навике. Јесен је прелаз између два периода, мост који раздваја и спаја топле и хладне дане. Пејзажи и слике јесени су заиста прелепи и могу признати да је јесен једна велика и грациозна уметница. Понеки јесењи дани знају да буду топли и сунчани и ти дани су као створени за игру, забаву и уживање. Поред прелепих боја, следећа асоцијација на јесен је киша. Све постане тмурно, магловито и сиво. Над небом се надвијају тешки и црни облаци, јесењи су дани кишни и хладни. Јесење кише су изразито хладне. Знају да падају данима, недељама. Можда вам је то тешко да схватите, али ја сам једна од оних која ужива у тим кишама. Ти предивни звуци ме умирују и пружају мирисан сан. У јесен, када падају кише, обично седнем крај прозора у својој соби и са уживањем слушам како киша пада и куца на моје прозоре. Све у природи је савршено и све има своју лепоту и чар. Јесен је недостижна лепотица суморних и хладних боја, али у тим бојама се налази топлина која може да истопи свачије срце.

Јесен је сигурно једно од најшаренијих годишњих доба која имамо и штета је што данас мало ко уме да ужива у њеним лепотама.

Јована Симеуновић

Пред једним уметничким делом

Кроз свој живот, човек створи барем једно уметничко дело, што не значи да је то дело познато широм света, већ може да буде неки гест вољеној особи коју ће она памтити заувек. Наравно, ту су и светски познати уметници, који су своје мисли, осећања, машту, речи скривене дубоко у срцу изразили кроз неку скулптуру, књижевно дело, слику...

Посебан утисак на мене оставила је „Девојка са бисерном минђушом“ Јохана Вермера. Први пут слику сам видела на једном сајту књига и била сам веома изненађена портретом једне девојке. Била је прелепа девојка плаве косе са сребрном минђушом. С обзиром на то да је позадина црна, кренула сам да истражујем време радње јер ми је било чудно да нема ни један детаљ.

На слици се види девојка Грит која није изгледала баш богато. Упркос томе, пажњу привлачи бисерна минђуша. Заинтриговала ме је. Истог трена сам помислила како је неки богаташ сигурно заљубљен у њу па јој их је поклонио. Грит је изгледала веома скромно на слици. Одвала је утисак једне паметне девојке, која је веома лепа, а са друге стране, због нечега несрећна, збуњена. Нисам била сигурна због чега сам све то видела на њеном лицу. Помислила сам како је била приморана да позира за тај портрет. Убрзо сам сазнала како је била слушкиња у кући једног сликара и да је била заљубљена у њега. Управо њему је позирала.

Изгледала је веома младо на слици, али сам исто тако веровала да је њен господар много старији од ње. Зрачила је лепотом. Нисам могла да одвојим поглед са слике. Дуго сам се задржавала како бих наставила даљу анализу. У очима сам јој видела велики знак питања. Претпоставила сам да се питала да ли је и он у њу заљубљен, и како је пратила сваки покрет који је направио, којом пажњом је осликавао њене црте лица на папиру, како је био веома привржен раду који ради, који воли. Није желео да наслика ни њена уста, ни њене очи другачије – како се осмехује. Представио је баш онако како је изгледала, како се осећала, збуњено, наивно, радознано. Успео је да пренесе на папир све онако како треба, што је говорило о њему да је велики уметник свог заната.

Бисерне минђуше су доприносиле њеном изгледу исто тако као и што су биле главни и најупечатљивији детаљ на делу. Сазнала сам да су ми тврдње биле тачне- заиста их је поклонио Грит, што је био веома леп гест од њега.

Дуго времена је прошло како сам истраживала и анализирала дело, па сам исто тако заборавила и појам о времену, као и то да се батерија телефона испразнила, па нисам могла да наставим даље.

Свако уметничко дело ће код некога изазвати неко осећање, жељу за истраживањем истог, а опет некоме ће бити сасвим свеједно шта то дело представља. На крају крајева, сви смо ми уметничко дело.

Ивана Петровић

Ивана Петровић

Свако дете је уметник-треба се трудити да то и остане

Кроз живот, човек створи много дела изузетне лепоте, неизмерне вредности, која увек остају у сећању, без обзира на то да ли је то дело књижевно, да ли је у питању сликарство, или нека друга врста уметности. Важно је да оставља велики утисак, који допире до срца, душе, да нас натера да се дубоко замислимо и да размишљамо о томе. Током детињства, стварају се једна од најлепших уметничких дела, а то су већином, она исказана речју, речима од срца, и речи који су заиста искрене.

Прво уметничко дело које дете створи јесте оно само, јер је својом појавом донело радост својим родитељима, ближњима... То је прво, али и највредније, најдрагоценије и најлепше дело, које је дете могло да подари свету.

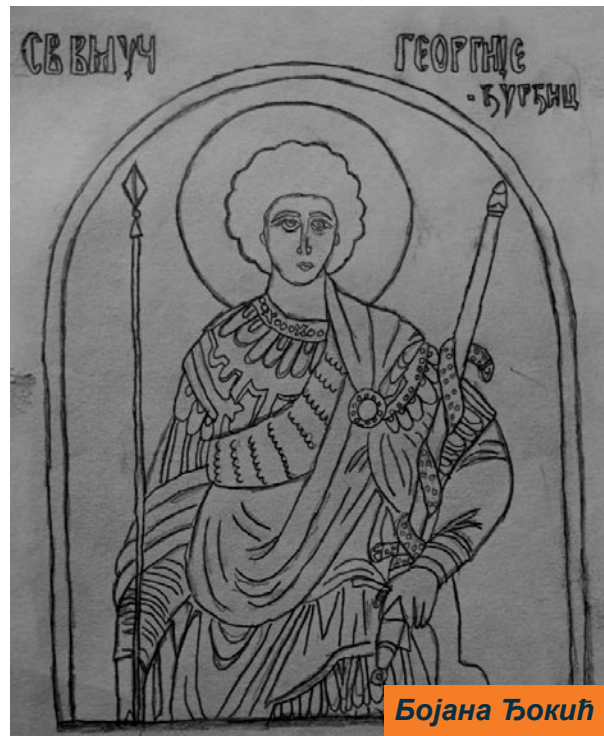
Током живота, дете подари и друге радости својим родитељима као што је прва изговорена реч, први корак, први осмех, када своју мајку или оца ухвати својим мајушним прстима за њихов прст... Све су то уметничка дела, која родитељи памте до краја свог живота, и којих ће се увек сећати са осмехом на лицу.

Дете није свесно да оно некада својим поступцима уради нешто тако чудесно, неодољиво, и лепо за некога, коме ће то остати као најлепша успомена. Само то уради, а да није свесно да је некеме улепшало дан, поправило расположење.

С друге стране уметничко дело једног детета може да буде и књижевно, може да буде у питању нека слика, нека музичка композиција, неко дело, предмет који је омогућио лакши живот и њему и другима, небитно шта је у питању.

Наравно, како пролази време, тако и дете одраста, губи свој невин изглед лица, своју чистоту срца, неке своје врлине а ствара мане. И тако је скоро код свих, мада има и изузетака, што је добро. Наравно, не треба да се понашамо као дете у зрелим годинама, у смислу да тада већ треба да размишљамо о свом животу, будућности, породици... То су озбиљне теме о којима сваки човек размишља, а наравно да се на то не треба понашати неодговорно и незаинтересовано.

Када се каже да човек треба да се труди да остане као дете, мисли се на то да треба да остане исто оно добродушно и невино дете, коме је било важно да помаже својима, да се касније тиме и похвали, да неким својим џепарцем купи нешто мами и тати, што ће усрећити и њега и родитеље, иако је у питању ситница. И опет кажем, све су то уметничка дела једног детета која оно створи, а која постају све ређа временом.

Човек створи дела било које вредности, да ли уметничка или не. Најбитнија су она током детињства, јер су ту једна од најлепших дела, која сам већ споменула и из којих се стварају нова, или, шта више иста дела- када сутра и ми оснујемо породицу, и доживимо све оне тренутке које су доживели наши родитељи, доживећемо и ми и бићемо веома поносни на своје дете. Углавном, све се врти у круг и не можемо очекивати да се неко понаша и ради као и ми, ако то нисмо заслужили.

Уметност је веома битна за све нас, јер да нема уметности, било које врсте, ми не бисмо осетили неку лепоту и милину око срца, не бисмо се насмејали некој шали, јер је и она уметност. Што се тиче детета и уметности, свакако да човек треба да остане у души дете, али да се понаша одговорно према свему.

Ивана Петровић

Човек не сме да попусти, а поготово не сме да се преда

Живот је непрестана борба у којој не побеђује ни леп, ни храбар, ни интелигентан, већ само онај који је најупорнији.

Целог живота се трудимо да достигнемо своје циљеве и снове. На крају када све постигнемо неће бити битан само циљ, већ и начин на који смо дошли до њега. Одувек су ми родитељи говорили да никада не треба да одустајем и мењам своје мишљење како бих се допала другима. Други треба да ме воле и поштују онакву каква заиста јесам. Мада би ме много лакше заволели и прихватили када бих била оно што они желе и када бих само климала главом. Одувек сам знала да је лакше приклонити се маси и задржати своје мишљење за себе. Одувек је било лакше ићи линијом мањег отпора. Када кренеш таквим путем до циља изгубићеш правог себе. Човечанство се одувек трудило и даље се труди да олакша себи живот и то је сјајно. Лакши пут не значи увек и бољи. Људи заборављају да није већина доносила напредак друштву већ даровити појединци који су били корак испред времена. Неретко они су били несхваћени, осрамоћени и најстроже кажњавани. Њихов таленат их је издвајао из масе и њима је било јако тешко да се прилагоде, а да притом сачувају свој дух и мишљење.

Маса не воли људе који се издвајају и јавно, без длаке на језику износе своје лично мишљење већ да се сви држе нечег општег. Они би могли да угрозе сиситем и да и другим људима дају храбрости да се побуне. Најисакнутија ствар код људи који су писали историју је упорност. Таленат и амбиција су ништа без упорности. Они никада нису одустајали, увек су пратили своје снове, без обзира на цену. Они су чинили оно што нису други могли ни да замисле. Већина није имала разумевања за њих, говорили су да знају шта раде и да цабе траће време и новац. То увек говоре они који су љубоморни и они који им се потајно диве. То говоре они што мрзе себе што се они тога нису

сетили, не желе то да признају. Такође их не воле они који нису имали храбрости да им се придруже и који су се плашили реакције света. Реченица „шта ће свет рећи“ је убило више снова него било шта друго. Па им је сада лакше да осуђују уместо да се потруде да нешто промене. Никад није касно, увек се нешто може исправити. Срећом људи који верују у снове никада не одустају. Они слушају своје срце и инстинкт, јер они ретко греше. Наравно, треба слушати савете своје породице, јер они увек желе најбоље за нас. Међутим, коначне одлуке треба увек доносити самостално. Ипак је то наш живот и одређујемо (у највећој мери) како ће он изгледати. Понекад се у наш живот уплете судбина и неке необајшњиве околности или неки други људи. Ипак „живот је оно што нам се дешава док правимо планове“. Посредством тих необајшњивих сила и неких других околности може доћи до неуспеха али то не значи да треба да одустанемо после првог спотицања, већ треба да почнемо испочетка и потрудимо се да се то не понови. Из самог не успеха треба извући поруку, јер се из грешака најбоље учи. Мада први неуспех обично буде најболнији, али увек се треба сетити што је тежи пут ми постајемо јачи. Када након свега дођемо до свог циља и притом знамо да смо сами успели и нашли прави начин до циља бићемо стварно срећни. Такву врсту среће не може купити ни један положај нити лагодан живот, који је добијен сталним провлачењем и скривањем у маси. Новац је нужно зло, које нам је неопходно за нормално функционисање али оне не може купити најбитније ствари. Не може купити поштовање, част, мирну савест, пријатељство и љубав. То су ствари због којих се живи, а многи људи забораве на то када продају свој новац због привидног угледа и славе.

Они не схватају да ће их због новца и славе поштovati само они који би их издали и продали чим им се укаже прилика. Нажалост, данас је све више таквих људи који жртвују све зарад новца. Када се у маси таквих појави човек, чији образ нема цену, они га назову обешењаком и чуذاком.

Ја знам да ће и ово време проћи и да ће се вредновати праве вредности. То време ће покренути управо ови обешењаци и чудаци. Амбициозни људи, који се не боје препрека, које их чекају. Они су спремни да се жртвују за опште добро и бољи свет. Зато ћу се ја потрудити да пратим своје снове без обзира на препреке. Промена креће од појединца.

Александра Милинковић

„Смисао није у вечном враћању истог већ у начину поновног стварању у времену“

„Смисао живота није да живимо вечно већ да направимо нешто што ће живети вечно.“ Рађамо се и умиремо само да бисмо открили смисао целе ове игранке. Рађамо се да бисмо једног дана, када за то дође време, умрли. Одмарамо да бисмо се поново уморили. И тако и круг.

У чему је смисао постојања ако нас више неће бити. Када све ово посматрамо, не видимо циљ нашег постојања, али са друге стране ми људи смо једина жива бића, која све раде из задовољства, док сва остала само да би преживела. У томе многи виде сврху постојања, сваки нови дан живе да би им било боље. Хедонизам је једина ствар која би могла за многе да представља смисао живљења. Тежња ка задовољству је сврха и циљ свих деловања. Објаснићу кроз просте примере. Рађамо се да бисмо имали неку улогу у свему овоме, радимо да бисмо зарадили и све то потрошили на уживање или тренутним задовољствима и то је је на крају једина сврха свега за многе. За-

питај се за тренутак да ли су то праве ствари и шта су то заправо праве ствари, чиме си се ти мали људски створе оправдао своје постојање шта је била твоја сврха? Потруди се да оставиш траг и нешто вечно што ће живети и после тебе, али и уместо тебе. Запитајмо се сада како да све промене у времену искористимо што креативније.

„Времену се ваља покоравати“. Сви живимо за боље сутра и са великом надом очекујемо најбоље, зато све треба искористити онда када добијеш прилику за то, јер изгубљено злато се може вратити, а изгубљено време никада. „Време је новчић вашег живота. Имате само овај новчић и само ви имате право да одредите на шта треба да га потрошите. Пазите да их неко не потроши за вас.“

Рајка Боровић

ДОМСКА ПОЕЗИЈА

ПЕСМЕ МЛАДЕНЕ ЈЕЛИЋ

Не волим

Не волим станице,
не волим гледати људе како се растају,
са коферима у руци и сузама у очима.
Не волим зато што су ми те станице узеле тебе.

Хтела сам да зауставим цео свет,
само на минут да стане све.
Да не одеш да све буде као пре
Али на крају и перон те чека.

Ипак не волим станице и раскршћа,
јер су ми однеле пола душе и пола срца.
И тај делић који су однеле заједно са тобом
мили дечаче мој.

Не волим сећања, али моје си једино,
мучено и вољено, а ипак нађено међ'
другим паровима љубави и у тајнама
других градова.

Пуно делова ми треба да бих
употпунила недостатак лажне ми среће.
Ова наша слагалица са безброј решења
где једно препознах и где једно волах.

Не волим станице и раскршћа,
јер ми душа ту заста и оста
крај твојих недара, крај твојих очију.
И у погледу ми душа оста од
пусте ми жеље и гордог ми надања.

Ћутим

Понекад бих пред свима рекао:
„Могу без ње, људи!“
Глумио неку незаинтересованост
иако она зна,
да покушавам парализовати
тај осмех при сваком моменту
када је неко спомене.

Зна она, к врагу!
Знала је да ћутим о њој.
Знала је и да волим, и да патим.
А вероватно би рекла:
„Имао си своју шансу“!

Докрајчило ме је, због тога и ћутим.
Говорила би ми:
„Човече каткад си у покушају доброг глумца,
али увек те некако глас ода.“

На концу свега,
знај сама да ћу баш
након њеног танког
„добро сам“
остати ту.

Нећу јој дозволити снове у таквој верзији ње,
јер баш када јој није ништа
тада јој је највише све.

Или ћеш испустати сузе радоснице,
или ћеш бити искрено насмејана.
Нема трећег!

Жена

Не знате ви њу.
Која би свет поразила због оног кога воли.
Седела би са тобом
између четири ослоњена зида,
ћутала, слушала, разумела, волела...
Ма чак и онако женски. Из ината.
Чудна је та жена.
Баца сумњу чим нема коментар
на сваку моју.
Чудна јесте, али чудна припада мени
јадном, бедном човеку.
Осмех ми се сваки пут извуче,
када се прича о њој.
Не дам на њу, не дам на свој живот.
Бог ми је сведок што згреших
што заволах ту искру у очима тим.
Чак и онда када сам мислио да је свака иста,
да су нијансе у питању, ти си се појавила.
И замишљаам, замишљаам
себе без ње.
Ем је празно, ем је глупо.
Такве нијансе, зар постоје?
Ја заволах њену тишину и
онај јак стисак при загрљају,
њену успавану верзију,
јутарње звоцање и
свакодневне жалбе:
„Ниска сам“, „Јесам ли још лепа?“
Вечите дилеме, а ипак љубав.
Женско је то.
Оно што има у њеном срцу,
и на отпадима мушким,
не можеш наћи.
Причајте шта хоћете, али
нема мушкарца, без праве жене.

ЗАЉУБЉЕНИ

Моја...

Волети је лако, али као ја не може свако.
Колико волим те то се тешко пише,
од броја највећег за један број више.

Не заборави оно што желиш, сачувај оно
што волиш. И кад се казаљке на сату споје,
с' тобом су мисли моје.

Даљина нас дели, љубав нас спаја,
тешко је без твог загрљаја, иако си далеко
то ништа не смета, наша љубав остаје
и да си на крају света.

Можда ћеш наћи дечка који ће се звати као ја,
и можда ће имати зелена ока два,
али те неће волети ни приближно као ја.

Трују ме твоје очи, осмех, усне...
али ја на коленима клечим и молим Бога
да се од тог отрова никад не излечим.

Није ми битно где си ти, а где ја,
није ми битна даљина између нас,
битно је да си ти ту, дубоко у мом срцу.

ВОЛИМ ТЕ!!!#ЈОВАНА

Коста Ђурашевић

Тражим мужа

Поштена, скромна и лепа девојка од 15 година, тражи мужа сличних година, који жели да проведе живот са лојалном особом, која је спремна да буде најбољи пријатељ и подршка у најтежим тренуцима у животу. Критеријуми: физички изглед је битан, имовинско стање такође, да је момак вредан и поштен и да је стабилна личност. Заинтересовани се могу јавити на инстаграм налог :

@b.r.o.w.n.-b.a.r.b.e._

Нусам ту ја мај!

ПЕСНИЧКИ КОНКУРС

Пошто смо открили да међу домцима, има више ученика љубитеља поезије и оних који пишу песме, одлучили смо да организујемо наградни Песнички конкурс. На конкурс је учествовало шест ученика са укупно десет песама. Конкурс је био анониман. Након прегледа и ишчитавања и поређења песама, издвојили смо три рада и одлучили да њихове ауторе награђимо пригодним поклонима. Проглашење победника и доделу награда обавићемо у склопу обележавања дана Дома и Домске славе, крајем маја. По нашем мишљењу најбоља песма је „Ти ниси обичан цвет“, чији је аутор Младена Јелић. Друго место припада песми „Наше лето“, аутора Невене Стојковић. Треће место освојила је ученица Јована Обрадовић са песмом „Зелене очи“. Поред три наведене песме објављујемо и по једну песму осталих учесника конкурса.

Ти ниси обичан цвет

Лепота твојих латица
Пробудиће Сунце
У поноћ и дозвати Месец у подне,
Јер ти ниси обичан цвет, теби не прилазе
Обични лептири,
Ти не растеш у обичном врту,
Нити те заливају обичном водом,
Тебе не смеју додиривати ни пчеле,
Не смеју те квасити ни кише
И ветрови те морају обилазити,
Јер ти ниси обичан цвет,
Ти си цвет једног песника,
Који ће трајати
Док ти цветаш,
Који ће дисати
Док ти дишеш,
Који ће ти милион речи написати
И стотину песама рећи,
Који ће корене твоје зидати,
По најлепшем пољу,
Који ће име твоје поклонити вечношћу
И тако лако
Учинити да останеш заувек млада.

Младена Јелић

Фотографије Јоване Обренић

Наше лето

Када смо заједно пловили бродом
пришла сам до тебе лаганим ходом.
Као случајно села сам крај тебе
и више нисам знала за себе.

Мислила сам да више нисам мала,
али сам ипак на твој осмех пала.
Још увек видим те очи твоје
како под прозором мојим стоје.

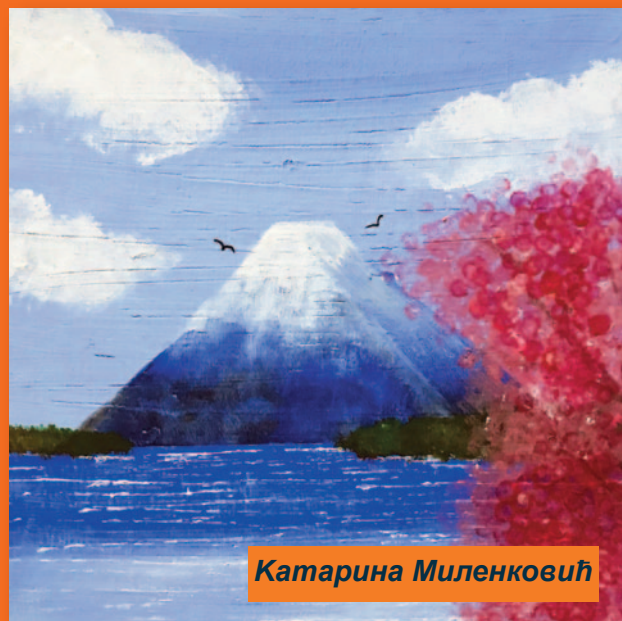
Сећам се одбојке на врелом песку
и тог лепог лица на сунчевом блеску.
И водопада низ који скочисмо
ал' ту никада више не крочисмо.

Још увек осећам песак у коси
и сећам се како смо шетали боси.
Кад мислима дођем до наше плаже
Моје очи само тебе траже.

Кад год се сетим Црне Горе,
поново пожелим тебе и море.
Кад летње кише почну да пљуште,
сетим се нас и таласа што шуште.
Да те преболим никад нећу моћи,
Јер још увек се надам да ћеш доћи.
Моје те срце заборавити не сме,
још увек слушавам наше старе песме.

Још понекад се сетим нашег лета
и нашег дивног изгубљеног света.
Надам се да ће се то једном поновити
И да ћемо поново нашим бродом пло-
вити.

Невена Стојковић

Катарина Миленковић

Зелене очи

Листам неке старе слике
И те очи гледам.
Могу баш све изгубити,
Само њих им не дам.

Покушаће многи
И имаће наду,
Да би лако могли
Да ми их украду.

Има и сад многих
ал' ја им не дајем.
Те очи што сијају
Неописивим сјајем.

Узалуд им снага,
лукавост и дивљина
Свакога ће сломити,
Њихова топлина.

Можда једном станем
и можда се предам.
Могу баш све дати
само њих им не дам.

Јована Обрадовић

Изгубљена љубав

У тој дубини где мисао те тражи,
Да на трен очима ти покаже пут,
Да заувек пронађе тај додир драг,
И да вечно на срцу остави траг.

Снови ме ка теби вуку,
А стварност ме од тебе тера,
Зар, си само сан што бледи,
Или занос што вуче ме ка теби.

У тмини само једна мисао сија,
Да твој дивни осмех мене заноси,
А моје снене очи само тебе виде,
О да ли се лепота изнова
у стварност преноси?

Сад мисли ка теби хрле
А душа дрхти док тражи те,
Да ли да кажем: „Хеј волим те“,
Или ипак у тајни да чувам те?

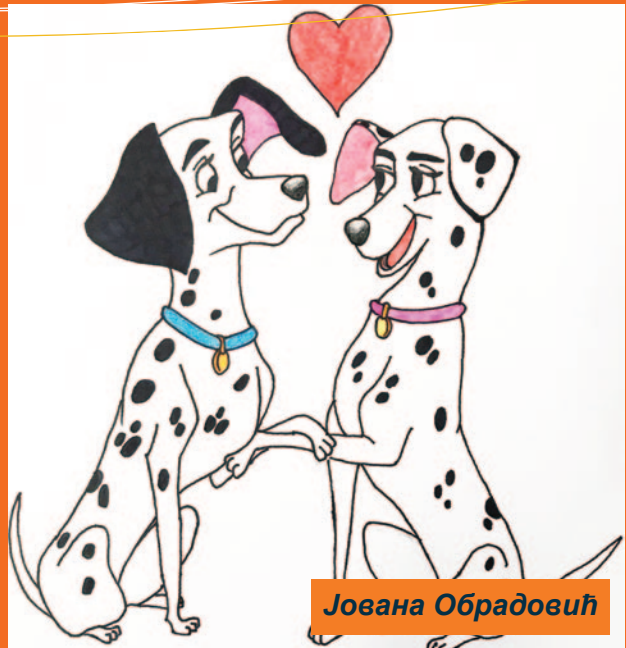
И ево јурим кроз цветна поља,
А сваки цвет као ти мирише,
И трчим у жељи да стигнем те,
Јер без тебе цео свет вене.

И опет сад у сновима те тражим,
И опет сад у мислима те губим,
И опет тражим те у тој празнини,
И опет знај да још увек те љубим.

Јована Раичевић

Фотографија Јоване Обренић

Јована Обрадовић

Јована

Ти си моја краљица, моје благо,
с' тобом ми је увек бескрајно драго.
Док сам са тобом,
моја душа је пуна среће,
моје срце за другу да чује неће.

Ти имаш нестварно посебну моћ,
Да ми улепшаш сваку ноћ.
Увек ми тихо свратиш у сан,
с' тобом бих да проведем сваки дан.

Она је мени увек мила,
даје ми снаге да раширим крила.
Док сам са њом, ја на небу летим,
без ње нећу моћи више да полетим.

Ја тебе увек за опроштај молим,
Јер те највише на свету волим.
Са тобом желим све да делим,
јер ја тебе волим срцем целим.

Ја желим поред тебе да се будим,
и ја се зато много трудим.
Желим те поред себе за живот цео,
јер ти си мој мали анђео.

Коста Ђурашевић

Прва љубав

Био је то нормалан школски дан,
Музичко ми је био први час,
Сада кад гледам као да је сан,
Певао је онда њен прелепи глас.

Када сам је слушао дуже мало,
Поче у глави да ми се мота,
Умало ми срце није стало,
Обузе ме њена савршена лепота.

Хтедох јој тога дана прићи,
Ал' не могах скупити снаге,
Морао сам кући отићи,
Осташе ми мисли благе.

Пролазе споро дани и ноћи,
У срцу ме нешто јако боли,
Прићи јој не знам да ли ћу моћи,
И само јој рећи како је волим.

Када год је видим само у њу гледам,
Нежно јој лице као сунце сија,
Трудим се да је никоме не дам,
Пролази време све више ме опија.

Само када бих јој смео прићи
И њену густу косу таћи,
Не бих од ње хтео отићи
Ни руку своју из њене косе маћи.

Има тих и нежан глас,
Очи су јој од злата боја,
Савршен и витак стас,
Једнога дана биће само моја.

Љубав је лепа, љубав је сјајна,
Велика као река Рајна,
Некоме тешка, а неком бајна,
То сви знамо ,није никаква тајна.

Петар Дуканац

Фотографија Јоване Обренић

ФИНАНСИРАЊЕ И РАЗВОЈ

АКТУЕЛНОТИ

• РЕКОНСТРУКЦИЈУ ГРЕЈНЕ МРЕЖЕ

Министарство просвете одобрило је средства нашој установи у вредности од око 975.000 динара за реконструкцију грејне мреже. Очекујемо да радови буду обављени током летњег школског распуста.

• ДОМ ДОБИО СТРУЧНОГ САРАДНИКА

Од априла ове године, дом је по први пут од оснивања добио стручног сарадника – психолога. Надамо се да ће бити од велике користи ученицима у свакодневном домском животу и раду и да ће у значајној мери олакшати рад васпитачима.

• УСКОРО НОВИ ДИРЕКТОР

Након формирања новог Управног одбора, ускоро очекујемо да добијемо и новог директора дома, тек шестог по реду од оснивања дома 1949. године.

ФИНАНСИРАЊЕ ДОМА У 2021. ГОДИНИ

Претходна 2021. као и 2020. година, биће запамћена и као година пандемије изазване вирусом COVID 19, а била је карактеристична по прекиду редовне наставе, преласку на онлајн наставу, у другом полугодишту школске 2020/2021. године, као и првом полугодишту школске 2021/2022. године, што је све утицало и на смањење прихода из Министарства и по основу партиципације од ученика.

Дом се као и претходних година финансирао из буџета Републике Србије - Министарства просвете, са износом од 26.744.889 динара и сопственим приходима, у износу од 2.224.466 динара, који највећим делом потичу од ученичких уплата - 2.197.666 динара, а мањим делом из других прихода остварених од осигуравајућег завода и осталих прихода (продаја помија) - 26.800 динара. У 2021. години није било промене цене финансирања од стране Министарства просвете. После извршене категоризације 2016. године, наш дом је сврстан у III А категорију, па смо задржали исту цену финансирања од раније, која износи 7.920 динара месечно по ученику за смештај.

Цена није мењана од 2011. године- док је цена исхране за доручак, ручак и вечеру на нивоу 264 динара дневно, односно 7.920 динара месечно и она није мењана од 2013. године. Уплате од стране Министарства биле су редовне и ту није било никаквих проблема. Висина материјалних трошкова за реализацију васпитног рада иста је као и претходних година и износа је 400 динара по ученику- кориснику. Није мењано ни учешће родитеља- старатеља у трошковима смештаја и исхране. Смештај је износио 1.248 динара месечно, а исхрана 137 динара дневно, односно 4.110 динара месечно, односно укупна цена смештаја и исхране је била 5.358 динара на месечном нивоу.

Што се тиче примања запослених, она су била редовна и финансирали су се из буџета Републике Србије, а преко Министарства просвете и то у два дела 13. и 27. у месецу, а делом и из сопствених прихода, тако да је просечна месечна нето зарада износила нешто мало преко 52.000 динара, наравно различита је у зависности од радног места, школске спреме, стажа и другог. Што се тиче просека примања у просвети, она су нешто испод републичког просека. Надамо се да ће са постојећим решењима везаним за платне групе и платне разреде, чија је примена одложена за 2022. годину, ситуација на овом плану бити побољшана.

Почев од априла 2016. године Министарство је финансирали трошкове превоза радника на посао и с посла и потом основу пренето нам је у 2021. години 439.781 динара.

У 2021. години исплаћене су и јубиларне награде за једног запосленог – за 35 година радног стажа у укупном износу 195.982 динара. Средства су пренета од стране Министарства. До сада су оне исплаћиване на дан домске славе, а ове, као и задње две године су, пошто су средства пренета од стране Министарства нешто каснила, исплаћена у новембру.

Што се тиче трошкова углавном у

складу са финансијским планом било је мањих „пробијања“ неких трошкова, али није било неких драстичних одступања. Код енергетских услуга дошло је до пробијања планских вредности, јер је извршена авансна уплата за набавку дрва и електричне енергије. Набављено је и нешто намирница за исхрану ученика, које могу да стоје, због неизвесности око редовне наставе, због короне.

Средства за набавку опреме за коју су тражена из буџета Републике, нисмо добили, али смо део неопходне опреме набавили уплатом аванса у претходној години (рачунари) и нешто алата и веш машину за потребе кухиње.

По захтеву Министарству- за реконструкцију и адаптацију женских спаваона са ходницима и мокрим чвором и мушког мокрог чвора, добили смо средства у износу од 2.743.701 динара. Радове је извело предузеће „ИТМ-ВП“ из Велике Планае.

Потраживања од ученика су углавном наплаћена за 2021. годину, изузев неколицине, који су уплатили потребне износе, после зимског распуста.

Што се тиче процентуалног учешћа трошкова највећи је као и претходних година код бруто плата запослених око 57,07%, код материјала 14,77%, кодинвестиционог државања 9,72%, као и енергетска (струја и дрва)-5,70%.

ИЗВРШЕНЕ НАБАВКЕ И ОБАВЉЕНИ РАДОВИ У2021. ГОДИНИ

Набављена опрема

- мобилни телефон 42.360,00
- радни сто-21.500,00
- УКУПНО: **63.860,00**

Обављени радови

- Извршени су радови на адаптацији женских спаваона са ходницима и мокрим чвором и купаоном, а и мушког чвора са купаоном, као што је већ наведено. Укупна вредност изведених радова износила је 2.743.701,00 динара. Радови су финансирани из буџета Републике Србије, преко Министарства просвете;
- Што се тиче радова на електроинсталацијама урађена је израда сијаличних места, замена паник светилки, замена и уградња рефлектора, ради бољег осветљења и друге поправке електроинсталација. Вредност радова на електроинсталацијама била је 113.740,00 динара. Радове је изводио сервис ЕИДА;
- Завршени су радови на адаптацији кошаркашког терена-пресвлачење гуменим гранулатом, који прошле године, због временских услова (киша и нестабилно време) нису били завршени. Радове је извео „Грађевинар“ Ивањица, односно њихов подизвођач из Београда, а вредност завршених радова износила је 293.565,00 динара. Исплаћени су неки додатни радови у вези адаптације игралишта у износу од 60.000 динара.;
- Осим тога набављени су и покретни стубови за одбојку са мрежом и теговима у вредности 67.200,00 динара, чиме је омогућено лако постављање и склањање исте.
- Радови на водоводу и канализацији- замена радијатора, регулатора промаје и вентила- 44.654,00.
- Остали радови и материјали- ваљци, фарба за радијаторе, браве, столарски

радови и друго-укупно 34.635,00 динара.

Укупна уложена средства за текуће поправке и инвестиционо одржавање зграда и објеката у 2021. години износила су 3.445.397 динара. Средства за одржавање (поправке) опреме у 2021. години износила су 169.500,00 динара. Средства за набавку нове опреме износила су 63,830 динара. Када све саберемо, долазимо до износа 3.678.727 динара, колико је уложено у материјални развој установе у претходној години, чиме можемо бити задовољни, упркос чињеници, да је то мање него у 2020. години.

**Коришћени подаци из финансијског извештаја, шефа финансијске службе
Снежане Милићевић**

ВЕЛИКИ УСПЕХ НАШИХ ДЕВОЈАКА НА ДОМИЈАДИ

Након одобрења Министарства просвете и мирније епидемиолошке ситуације у земљи, после две године паузе, крајем марта, одржана је прва традиционална Регионална домијада за регион Западне Србије, за 2022. годину у Дому ученика средњих школа Краљево. Више од сто ученика из 13 градова такмичило се у неколико дисциплина, а најбољима су припале заслужене награде. Ученици нашег дома такмичили су се у дисциплинама мали фудбал (девојчице и дечаци) и у шаху, појединачно и екипно дечаци. Девојчице су освојиле треће место, док су Дуканац Петар, Ђурчић Стефан и Ђурчић Милош освојили четврто место екипно у шаху.

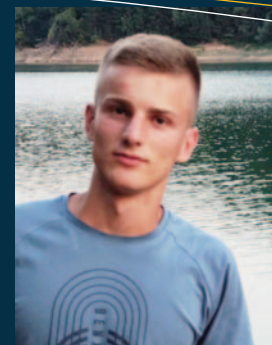
Почетком априла такмичење је настављено другом домијадом у Трстенику у дисциплинама стони-тенис, девојчице и дечаци, екипно и појединачно и кошарка. Ученици нашег дома, Павле Дуканац, Коста Ђурашевић и Стефан Вуковић, освојили су треће место екипно у стоном тенису. У категорији стони тенис - девојчице у појединачној конкуренцији, Маријана Јелић заузела је друго место, док су наше девојке екипно Маријана Јелић, Јована Раичевић и Анђела Коларевић освојиле прво место, што је велики успех са којим можемо бити поносни. Половином маја одржаће се Републичка домијада у Београду, где ће наше девојке као победнице на регионалном такмичењу представљати регион Западне Србије.

НАЈБОЉИ МЕЂУ НАМА

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ, ШКОЛСКА 2020/21. ГОД.

Марко Драшкович из Мочиоца, ученик Гимназије, био је ченик генерације у прошлој школској години. Током припреме претходног броја „Домчета“ нисмо знали ко ће бити ученик генерације, тако да овај податак објављујемо, као и обично, са закашњењем. Занимљиво је да је пре 25 година и његов отац као ученик такође Гимназије све четири године средње школе становао у нашем дому. Марко је, поред доброг успеха у школи, за време боравка у дому био и примерног владања и добар спортиста. У међувремену, уписао је факултет и данас је студент Грађевинског факултета у Београду.

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ, ШКОЛСКА 2021/22. ГОД.

Ове школске 2021/22. године већ сада нема дилеме, тако да можемо и пре краја школске године прогласити ученика ове генерације домаца који завршавају средњу школу а то је **Ана Ћирович**. Ана је из Девића и ученик је Гимназије, све четири године средње школе становала је у нашем дому и примерно се владала. За примерно владање у дому и успех у школи Ана је награђивана одлукама Педагошког већа сваке школске године.

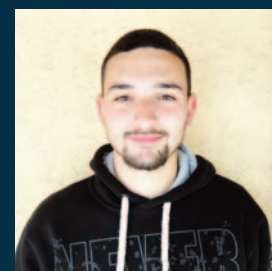
НАЈБОЉА ДОМСКА ДРУГАРИЦА

И ове школске године ученици су бирали и изабрали најбоље домске другарице и другове. За најбољу домску другарицу изабрали су **Јовану Обрадовић**, ученицу друге године Техничке школе, угостиољске струке. Поред Јоване највише гласова приликом изјашњавања ученика добиле су Маријана Јелић и Марија Пантовић.

НАЈБОЉИ ДОМСКИ ДРУГ

Као и прошле тако и ове школске године, за најбољег домског друга „домци“ су изабрали **Милоша Милишића**. Ученик трећег разреда Дрвно-прерађивачке струке у Техничкој школи. Поред Милоша највише гласова домаца приликом изјашњавања о најбољем другу добили су Александар Ћирович и Лука Раичевић.

СПОРТИСТА ГЕНЕРАЦИЈЕ

Ове године није изабран. С' обзиром да се претходне две године настава у школама није одвијала по уобичајеном моделу због вирусне пандемије, те да ни дом није радио као што је нормално и да су спортске активности, нарочито колективне у дому биле значајно смањене а да није било међудомских спортских такмичења и обзиром на мали број ученика завршне године и нешто слабију „спортску“ конкуренцију, ове године нисмо изабрали „спортисту генерације“. Педагошко веће дома је одлучило да похвали ученике **Павла Дуканца** и **Милоша Ћурчића** за њихово учешће у спортским активностима током четворогодишњег боравка у дому.

ПРЕУЗЕТО ИЗ КЊИГЕ ЕМИЛИЈАНА ПРОТИЋА „ЗНАМЕНИТИ МОРАВИЧАНИ“

Емилијан Протић

МИЛИВОЈЕ КУШИЋ
1859 – 1934

ЗАБОРАВЉЕНИ РАТНИК

Милован Витезовић у роману *Чарапе краља Петра* описује драматично повлачење српске војске, народа и старог краља Петра преко албанских гудура. У овој колони је и војник Миливоје Кушић из Маскове под Јавором.

- Како се зовеш војниче? - питао је краљ Петар трећепозивца наоружаног сабљом, али је показао завидну вештину парадног поздрављања сабљом.

- Миливоје Кушић, са Јавора, од Ивањице, Ваше величанство.

- Имаш добру сабљу, Миливоје.

- Имам Ваше величанство.

- Откуд ти сабља, Миливоје?

- Од краља, Ваше величанство.

- Од ког краља, Миливоје? - Сабља је краљевски изгледала и краљ Петар је знао да овакву сабљу није имао, а камоли поклањао. Посумњао је на свог таста Николу, од скоро краља Црне Горе, који је својим крунисањем и по крунама почео да дели Српство.

- Од српског краља, ја са другим краљевима нисам имао посла.

- Од ког српског краља? - питао је краљ Петар, питајући се од када је то и зашто је краљ Никола почео да дели скупе сабље по Јавору.

- Од првог српског краља после Косова. Од краља Милана. Сад Вама може да буде криво, Ваше величанство, али да се тај Обреновић није крунисао, ни Вас не би дочекао краљевски престо.

- За шта ти је краљ Милан дао сабљу?

- Кажу - за јунаштво, Ваше величанство. Кажу да сам на Сливници једним јуначким испадом спасао српски фронт.

- А шта ти кажеш, Миливоје?

- Служио сам отаџбини, Ваше величанство. Како онда, тако и сад.

У августу 1934. године београдска Политика објавила је вест из Ивањице: „Умро је и о општинском трошку сахрањен је сиромак 75 - годишњи Миливоје Кушић из Ивањице“.

ДА СЕ ИПАК НЕ ЗАБОРАВИ!

МИНИ ВОДИЧ КРОЗ НАШ ДОМ

КОРИСНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ ЗА БУДУЋЕ СРЕДЊОШКОЛЦЕ

О ДОМУ

Основни подаци

Дом ученика средњих школа у Ивањици је васпитно-образовна установа која се бави смештајем, исхраном и васпитањем и образовањем ученика средњих школа, који станују у Дому због удаљености места њиховог сталног пребивалишта од школа које похађају.

Дом се налази у Ивањици, у улици **Милинка Кушића, бр. 112**, преко пута бензинске пумпе „СПОНИТ“, око 15-20 минута хода до обе средње школе у Ивањици.

Телефони: 032/661-513; 660-350 и 660-351; факс: 032/660-350.

E-mail: domuciv@neobee.net

Интернет адреса: www.domucenika.edu.rs

Смештај

Дом прима на смештај у школској 2022/23. години укупно 70 ученика. Дом располаже са 18 соба, од двокреветних до шестокреветних. На смештај се примају ученици оба пола. Од броја пријављених дечака, односно девојчица, зависи и колико ће бити примљено једних односно других. У последњих пет година веће је интересовање девојчица за смештај у нашем дому па их је више и примано. Последњих година повећали смо број соба а смањили број кревета у собама. Четири собе имају сопствено купатило, а остале користе заједничка купатила.

Исхрана

Дом располаже са савремено опремљеном кухињом за спремање хране и трпезаријом са 60 места за ручавање. У припремању хране, примењују се прописани нормативи у погледу квантитета, квалитета и разноврсности намирница.

Ученицима су на располагању три obroка дневно. За доручак ученици имају право и на слани и на слатки оброк истовремено, док за ручак и вечеру бирају једно од два понуђена јела. Средом и петком имају по једно посно јело на располагању, за сва три obroка.

Учење

Поред могућности да уче у собама, ученици имају и један обавезан час учења дневно у учионици у трајању од 75 минута, уз присуство, надзор и помоћ васпитача. Велика учионица коју Дом поседује, изузев за учење, користи се и за различите слободне активности ученика. Дом поседује и посебну учионицу за информатику са рачунарима и могућношћу употребе интернета.

Домска библиотека поседује све лектире потребне ученицима, као и ширу литературу и одговарајуће енциклопедије и речнике, које ученици могу користити у припреми за наставу.

Слободно време

У току слободног времена ученицима су на располагању различите могућности за задовољавање својих културних, забавних и рекреативних потреба. Дом располаже са више ТВ апарата, рачунара, музичких линија, које ученици користе за своје потребе.

Дом поседује салу за стони тенис, свакодневно доступну ученицима, и сопствени асфалтирани полигон за мале спортове (мали фудбал, кошарка, одбојка, тенис, бадминтон). У току зимског периода ученицима је периодично омогућена употреба сале за спортске потребе.

Повремено, ученицима су омогућене бесплатне организоване посете биоскопу и позоришту. Дом поседује и више шаховских табли и довољан број других спортских реквизита. У Дому се периодично организују разна такмичења, игранке, трибине и слично.

Упис у Дом

Постоје два конкурсна рока на које се ученици пријављују за смештај у домове ученика. Први конкурсни рок је у првој половини јула, а други, за евентуално преостала слободна места, крајем августа. Ове школске 2022/23 године први уписни рок је од 12 до 22. јула а други од 25. до 29. августа.

О СРЕДЊИМ ШКОЛАМА

Техничка школа

Техничка школа образује ученике различитих образовних профила. У школској 2022/23. години биће уписано укупно четири одељења првог разреда и то:

1. Економски техничар
2. Машински техничар за компјутерско конструисање
3. Техничар за обликовање намештаја и ентеријера
4. Модни кројач – трећи степен

Гимназија

Гимназија школске 2022/23. године уписује четири одељења првог разреда, од чега:

1. Два одељења општег смера
2. Једно одељење за рачунарство и информатику за ученике са посебним способностима.
3. Једно одељење спортске гимназије за ученике са посебним способностима за спорт.

Дом ученика средњих школа Ивањица

Милинка Кушића 112, 32 250 Ивањица;

Тел. 032/661-513; 660-351; Тел/факс: 032/660-350.

www.domucenika.edu.rs; e-mail: domuciv@neobee.net;

ПИБ: 100930974; ЈБКЈС: 02163; Матични број: 07111738; Шифра делатности: 5590.

ОВАЈ БРОЈ ДОМЧЕТА ПРИПРЕМИЛИ СУ:

Уредник: Горан Боторић, директор;

Сарадник и организатор ученика: Маријана Бешевић, васпитачица.

Ликовни и литерарни радови ученика су потписани

Непотписани текстови: Маријана Бешевић и Горан Боторић

Фотографије: Маријана Бешевић, Никола Боторић

Коректор: Зорана Вукићевић, васпитачица;

Дизајн и припрема за штампу: Зоран Вучетић;

Тираж: 200 примерака;

Штампа: „Светлост“ – Чачак;

Новине излазе једном годишње.

НОВИ ДОМЦИ У ШКОЛСКОЈ 2021/22. ГОДИНИ

**ДРАГОЉОВИЋ МИРОЉУБ
ДЕВИЋИ**

**МИЛОЈЕВИЋ БОЈАНА
КУШИЋИ**

**ПЕТРОВИЋ ИВАНА
БРУСНИК**

**СТАНИЋ МАРКО
ВРМБАЈЕ**

**ЂУРАШЕВИЋ ЈАНА
ОСОНИЦА**

**ЈЕРОТИЈЕВИЋ ДАНИЈЕЛ
ОСОНИЦА**

**СТОЈКОВИЋ НЕВЕНА
КОРИТНИК**

**МУНИТЛАК АНЂЕЛА
МОЧИОЦИ**

**ЂИРОВИЋ АЛЕКСАНДАР
КОРИТНИК**

**ОБРАДОВИЋ ЈОВАНА
КОРИТНИК**

**ЛАЗОВИЋ ВЕЛИБОР
ОСОНИЦА**

**НЕДОВИЋ АНДРИЈАНА
НОВА ВАРОШ**

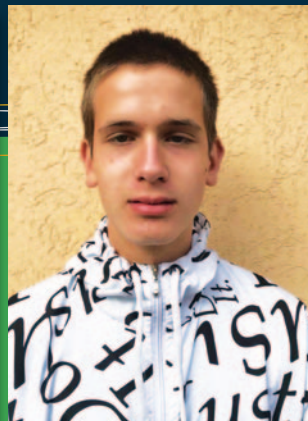

СТАНИЋ СРЕЋКО
ВРМБАЈЕ

АНЂЕЛИЋ МИЛЕНА
ГУЧА

СТЕВАНОВИЋ ВЛАДАН
ОСОНИЦА

ЛУКОВИЋ ЈЕЛЕНА
ДОБРАЧЕ-АРИЉЕ

РАИЧЕВИЋ ЈОВАНА
ДЕВИЋИ

КЕЋИЋ НИКОЛА
АРИЉЕ

АВРАМОВИЋ МИЛАН
БРЕЗОВА

ДУКАНАЌ ПЕТАР
ОСОНИЦА

ДИМИТРИЈЕВИЋ ФИЛИП
ПОЖЕГА

РАЦИЋ ДАНИЈЕЛА
КУШИЋИ

МИЛУТИНОВИЋ ДИМИТРИЈЕ
ОСОНИЦА

МУРЧАЈ ФАБИЈАНА
ОСОНИЦА

СТОЈКОВИЋ КАТАРИНА
ОСОНИЦА

НАПОМЕНЕ:

- Ученица Стојковић Катарина је напустила дом у току првог полугодишта.
- Милутиновић Димитрије је ученик друге године и први пут је у дому. Напустио дом у марту.
- Мурчај Фабијана је ученица треће године и први пут је у дому.
- Обрадовић Јована је ученица друге године и по први пут је у дому.

ДОМСКЕ СВЕЧАНОСТИ СЛАВСКИ КОЛАЧ

ДОМСКА СЛАВА

ДОМСКЕ СВЕЧАНОСТИ СЛАВА, ГОСТИ И ДОМАЋИ

ДОМСКА СЛАВА

ДОМСКЕ СВЕЧАНОСТИ СЛАВА СА УЧЕНИЦИМА

ДОМСКА СЛАВА

ДОМСКА СЛАВА

ДОМСКЕ СВЕЧАНОСТИ НАГРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ

ДОМСКА СЛАВА

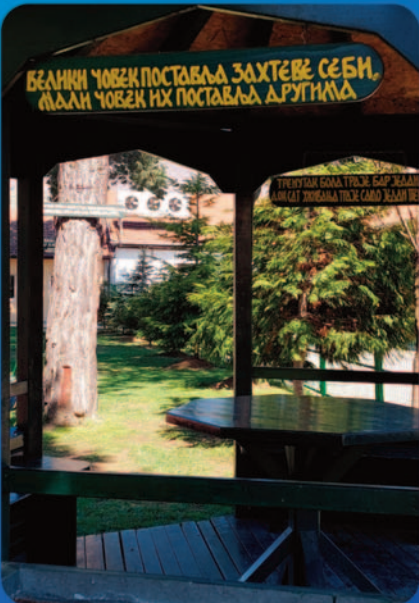

ДОМСКИ КОЛАЖ

КАД СУ ДОМЦИ БИЛИ МАЛИ

